

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1477/2018
31.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Далибора Предића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Предића, адвоката Петра Јелића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К.21/18 од 16.03.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 432/2018 од 22.08.2018. године, на седници већа одржаној 31.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Предића, адвоката Петра Јелића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К.21/18 од 16.03.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 432/2018 од 22.08.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К.21/18 од 16.03.2018. године, између осталих, окривљени Далибор Предић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 23.05.2016. године, који може трајати до упућивања осуђеног на издржавање казне затвора која се састоји у лишењу слободe, а најдуже док не истекне време трајања кривичне санкције изречене у првостепеној пресуди. На основу одредбе члана 258. став 3. ЗКП, оштећени АА је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 432/2018 од 22.08.2018. године, усвојена је жалба браниоца окривљених Далибора Предића и ББ, у односу на

окривљеног Далибора Предића и преиначена пресуда Вишег суда у Зајечару К.21/18 од 16.03.2018. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног Далибора Предића, за кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 4) КЗ, за које је побијаном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, у коју му се има урачунати време које је провео у притвору почев од 23.05.2016. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, коју је дужан да издржи, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Зајечару и у осталом делу жалба браниоца окривљених Далибора Предића и ББ, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. Наведеном пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка насталим пред другостепеним судом и окривљени Далибор Предић је обавезан да Апелационом суду у Нишу на име трошкова плати износ од 16.200,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док ће о трошковима пред првостепеним судом одлучити тај суд, посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Далибора Предића, адвокат Петар Јелић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости дана 19.11.2018. године и 21.11.2018. године, а два засебна поднеска иако је очигледно да се ради о једном захтеву из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези са члана 462. став 3.ЗКП, члана 419. став 2. ЗКП, члана 449. став 1. ЗКП, члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 438. став 2. тачка 1) и члана 451. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава записник о увиђају места догађаја Ку бр. 668/16 од 24.05.2016. године, сачињен од стране Полицијске управе Зајечар, Одељење криминалистичке полиције, сматрајући да је реч о незаконитом доказу, из разлога што према мишљењу браниоца није поступљено у складу са одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, којом је прописано да претресање стана и других просторија или лица која се ту затекну, се може извршити само уз сагласност држаоца стана и друге просторије и да само у том случају јавни тужилац или овлашћено службено лице полиције могу изузетно без наредбе суда ући у стан и друге просторије, те да у одсуству прописане сагласности, доказ-новац у износу од 1.500 евра умотан у тоалет папир розе боје, није прибављен у складу са напред наведеном одредбом ЗКП (члан 158. став 1. тачка 1) ЗКП), а из којих разлога по мишљењу браница, такође представља незаконит доказ.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, а ово из разлога:

Из записника о увиђају ПУ Зајечар 668/2016 од 24.05.2016. године, утврђено је да је исти извршен од стране овлашћеног службеног лица ПУ Зајечар, у селу Борска Слатина, СО Бор, да је увиђај спроведен по овлашћењу Вишег јавног тужиоца у Зајечару, да је наведеном приликом извршено и фотографисање поменутих новчаница и изузимању парчета тоалет папира у које су биле умотане спорне новчанице у износу од 1.500 евра, сачињена криминалистичко-техничка документација ПУ Зајечар, Одсек криминалистичке и ПД технике Кт. 501-395/2016 од 24.05.2016. године и извештај о форензичком прегледу лица места под истим бројем од истог датума.

Имајући у виду наведено, бранилац окривљеног неосновано указује да је критичном приликом вршено претресање стана и других просторија, а самим тим и на повреду одредаба члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП имајући у виду да је критичном приликом вршен само увиђај од стране овлашћених службених лица по овлашћењу јавног тужиоца.

Одредбом члана 133. између осталог прописано је да се увиђај предузима када је за утврђивање или разјашњење неке чињенице у поступку потребно непосредно опажање органа поступка, а предмет увиђаја може бити лице и ствари или место и да ће приликом предузимања увиђаја орган поступак по правилу затражити помоћ стручног лица форензичке саобраћајне, медицинске или друге струке, које ће, по потреби предузимати проналажење, обезбеђивање или описивање трагова, извршити потребна мерења и снимање, сачинити скице, узети потребне узорке ради анализе или прикупити друге податке.

Одредбом члана 285. став 3. Законика о кривичном поступку прописано је да јавни тужилац може наложити полицији да предузме одређене радње ради откривања кривичних дела и проналажења осумњичених и да је полиција дужна да изврши налог јавног тужиоца.

Одредбом члана 287. став 2. прописано је да докази које је полиција прибавила предузимањем доказних радњи могу бити коришћени у даљем току кривичног поступка ако су доказне радње спроведене у складу са овим Закоником. У конкретном случају доказна радња – увиђај спроведен је од стране овлашћених службених лица, а по овлашћењу јавног тужиоца.

Одредбом члана 147. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да ће предмете који се по кривичном закону морају одузети и који могу послужити као доказ у кривичном поступку, орган поступка привремено одузети и обезбедити њихово чување. У конкретном случају полицијски службеници доказну радњу увиђаја предузели су по овлашћењу јавног тужиоца, а били су овлашћени, у складу са одредбом члана 147. и да узму предмете који могу послужити као доказ у кривичном поступку.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Поменути докази – записник о увиђају места догађаја Ку 668/16 од 24.05.2016. године, сачињен од стране Полицијске управе Зајечар, Одељење криминалистичке полиције и одузети предмети – девизни новац у износу од 1.500 евра који је умотан у комад тоалетног папира, а који је пронађен приликом вршења увиђаја у дворишту куће окривљених у селу Слатина нису сами по себи нити према начину прибављања у супротности са одредбама ЗКП-а, те сходно изнетом представљају доказ на коме се побијане пресуде могу заснивати.

Поред тога, у захтеву бранилац истиче и повреду кривичног закона из члана 462. став 3. ЗКП, члана 419. став 2. ЗКП, члана 449. став 1. ЗКП и члана 451. став 1. ЗКП. Такође, бранилац у захтеву износи и сопствену анализу и оцену исказа сведока ВВ, наводећи да је сведок пред другостепеним судом потпуно негирао истинитост исказа који је претходно дао у току поступка, као и оцену доказне снаге ДНК трагова покојне ГГ и покојног ДД, те даје оцену одбране окривљеног Далибора Предића, а којим наводима се, по оцени овога суда оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из 462. став 3. ЗКП, члана 419. став 2. ЗКП, члана 449. став 1. ЗКП и члана 451. став 1. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у побијаним пресудама, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног Далибора Предића, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић